

Nr. 307

2018. gada aprīlis

Bezmaksas

Labie darbi klusumā notiek. Tie nealkst novērtējuma. Darbi, kas no sirds darīti... Ir pienākuma, piespiedu, arī atzinības dēļ darītie, bet tajos vienmēr kaut kā būtiska pietrūkst.

Prieka... Ne tā prieka, kas nāk kā uzslava, novērtējums, atzinība vai atalgojums. Tur vienmēr ir atkarība, vienmēr ir gaidas – daru, lai saņemtu pretī. Un, ja darbs piespiedu kārtā darīts, kāds gan tur prieks iespējams, tās drīzāk ir mocības. Protams, uzslavas un novērtējumi ir labi iedvesmotāji, bet labo darbu prieka avots ir citur.

Kāda tantiņa stādīja puķītes pie savas daudzdzīvokļu mājas, lai citiem prieks. Nenogurdināmi laistīja, ja pārāk sauss laiks bija, attīrīja no nezālēm. Māja būtu kā māja arī bez puķītēm, tomēr, kad pavasarī un vasarā tā ir ziedos klāta, pavisam cits skats. Neap-

rakstāms skaistums! Ir daudzi, kas pāriet garām un nepamana. Ir arī tādi, kas pamana un apbrīno. Bet viņa to dara... neatlaidīgi... neatkarīgi... klusumā...

Un tā doma: „Es stādu citiem par prieku!” Nekā vairāk arī nevajag! Viņa savu sirdi ieliek... Un, kur sirds ir ielikta, tur vienmēr zied... Viņa nebļauj pa visu pagalmu: „Redziet, skatieties, es te stādu jūsu dēļ...” Nē... viņa zina, ka dara labu. Iekšēji zina, un viņai ar to pietiek. Nekā jau daudz nevajag, vien to iekšējo sajūtu: „Es daru citiem... ne sev, bet citiem...”

Tad arī piepildījums atnāk, kurš nav atkarīgs no ārējiem apstākļiem. Darot tas dzimst.

Ne jau noietais ceļš ir svarīgs, ne sasniegtais mērķis... Svarīgi – kā tas noiets. Ne sasniegumi, ne rezultāti, bet pats process, jo bez procesa nav

*pamodini sevī labo domu stāstu
lai vai kādas straumes tevi nestu
pamodini sevī pavasari
siltu siltu siltu ziedu dvesmu*

*pamodini sevī lakstīgalas dziesmu
pamodini gaismu neparastu
pamodini sevī visus labos vējus
pamodini sevī mīlestības liesmu*

.....
*arī tad kad skaudri vēji pūš
mācies savā dzīvē laimīgs
mīlošs būt...
(Inese Tora)*

*Sirsnīgi sveicam
aprīļa jubilārus!*

virzības. Ja nav virzības, nav kustības uz priekšu. Ja nav kustības uz priekšu, nekas nenotiek. Rezultāts ir kā dzinējspēks. Bet tieši nolūkam – kāpēc kaut ko darīt ir izšķirošā nozīme. Un, jo nesavtīgāks nolūks, jo mazāk atkarīgs no tā, ko citi par to domās un teiks. Ja virzīts uz citu labumu, tam nav jābūt kliezdošam, tas ir kluss...

Vislielākais piepildījums ir tad, kad nav atkarīgs no citu novērtējuma. Jo, gaidot novērtējumu, bieži vien arī vilšanās sajūta var parādīties, ja citi nepamana, neatzīst. Un tad arī rokas nolaižas, jo centies, centies, bet neviens nepamana. Un tad, ja nepamana, šķiet – ai, nav vērts, nevienam tāpat to nevajag.

Labie darbi mīl klusumu... Tad tie notiek....

Mareks Liepa

Madlienā aizvadīts radošo ideju konkurss

16. martā Madlienā notika radošo ideju konkurss „Ģeniators”, kurā studenti sacentās radošumā, izstrādājot Madlienas pagasta pārvaldes ēkas turpmākās izmantošanas konceptuālos risinājumus.

„Ģeniators” ir radošo ideju konkurss komandām (2–5 cilvēki), kurā dalībnieki (arhitektūras studenti) tiek aizvesti uz pirms tam nezināmu vietu, pēc īsas ekskursijas pa objektu, uzdevuma uzdošanas un darba materiālu izsniegšanas dalībnieki četru stundu laikā izstrādā risinājuma koncepciju, ko noslēgumā prezentē. Studentiem tā ir iespēja pārbaudīt savas spējas, redzēt, kā strādā citi studenti, kā arī dzirdēt profesionālas žūrijas viedokli. Noslēgumā komandas tiek apbalvotas.

Madlienā bija ieradušies 18 jaunieši (tostarp „Erasmus” programmas apmaiņas studente no Francijas Helene Prouzeau), kurus uzņēma Madlienas pagasta pārvaldes vadītājs Ojārs Atslēdziņš. Tā kā pēdējā laikā ir kļuvis aktuāls jautājums par Madlienas pagastmājas ēkas turpmāko izmantošanu, pēc ekskursijas pa telpām studentiem tika uzdots uzdevums izstrādāt šīs ēkas attīstības vīziju, rast konceptuālus risinājumus.

Jaunieši tika sadalīti komandās – „Pīngvīni kažokā” (Diāna Balode, Liene Gūtmane, Pārsla Sietiņa, Juris Gailis), „Team Drem” (Anete Luste, Sabīne Krēgere, Alise Leite, Helmutis Nežborts un Rūdolfs Ceipe), „Stabili” (Beatrise Šteina, Katrīna Peizuma, Undīne Poriņa, Pēteris Lapiņš, Māris Līdaka),

„L'EQUIPE FRANCAISE” (Helene Prouzeau, Sintija Erte, Egīls Markus), kā arī „MAD-LINE” (Elza Taube, Dāvis Arājs, Viktorija Verenkova).

Pēc četru stundu darba studenti pulcējās Madlienas kultūras namā, kur konkursa žūrijai prezentēja savu veikumu. Žūriju pārstāvēja RTU Arhitektūras fakultātes dekāns Uģis Bratuškins, Madlienas pagasta pārvaldes vadītājs Ojārs Atslēdziņš, K. Kažociņa Madlienas Mūzikas un mākslas skolas skolotāja Inta Putniņa-Cīrule, kā arī Madlienas pagastmājas arhitekta Zigurda Lazdiņa dēls, arhitekts Ingurds Lazdiņš.

Konkursa dalībnieki sniedza visdažādākās idejas, uzsverot, ka ir jāsaglabā ēkas identitāte un nepieciešams papildināt ēkas funkcijas, lai tajā varētu darboties visu paaudžu cilvēki, ie-

teica ierīkot bibliotēku, grāmatu glabātuvi, lasītavu, jauno zinātnieku centru, kafejnīcu, mediju centru, spēļu telpu; ierosināja jaunus fasādes risinājumus, izmantojot metālu un stiklu. Jaunieši sniedza idejas arī par ēkas apkārtnes labiekārtošanu – stāvvietu izvietojumu, apzaļumošanu, betona terases veidošanu ēkas dienvidu pusē, terases izveidošanu pie kafejnīcas vai 1. stāvā kā atpūtas zonu ēkā strādājošajiem. Vairākas komandas bija izstrādājušas ēkas pagrabstāva konceptuālos risinājumus, ierīkojot tajā telpas jauniešu aktivitātēm, noliktavām, paredzot nopietnus pārbūves darbus ēkas cilindra izbūves daļā un izbūvējot tajā vītņveida kāpnēs.

Pēc prezentācijām U. Bratuškins pateicās Madlienas pagasta pārvaldes vadītājam un viņa komandai par viesmīlīgo uzņemšanu. RTU dekāns atzina, ka studentu darbs ļāvis izvērtēt viņu studiju pieredzi kopumā un redzēt, kādas vērtības tiek pamanītas un uzsvērtas. Attiecībā uz šādu uzdevumu dekāns studentiem novēlēja nezaudēt spēju īsā laikā saskatīt vērtības, fiksēt un interpretēt tās, dot tām jaunu elpu. U. Bratuškins uzteica studentu komandu, kura darba uzdevuma izpildē izmantoja socioloģisko metodi – uzrunājot vietējo jauniešu, studenti noskaidroja viņa viedokli par to, kā Madlienā trūkst, un izstrādāja savu koncepciju, ņemot vērā konkrētās vides lietotāja novērojumus. Dekāns atzina, ka atse-

Madlienā aizvadīts radošo ideju konkurss

višķi jauniešu izstrādātie Madlienas pagasta pārvaldes ēkas konceptuālie risinājumi bija vērienīgi, izstrādājot līdzīgas koncepcijas, aicināja vairāk padomāt par vides pieejamību.

I. Putniņa-Cīrule pēc prezentāciju noklausīšanās atzina, ka šis konkurss viņai raisījis cerību, ka tajā „jaunā gadsimta arhitekti piedāvās kaut ko tādu, ko grūti pat nosapņot”, gaidīja kaut ko pārsteidzošu un jaunu un to arī sagaidīja. I. Putniņai-Cīrulei drosmīga šķitusi ideja par ēkas pagrabstāva attīstību, bērnu un jauniešu zinātniskā centra izveidi, aktīvās atpūtas un informācijas telpas ierīkošanu, patikusi doma par Kārļa Hūna piemiņas telpas izveidošanu.

Arhitekts I. Lazdiņš studentiem atklāja, ka viņam bija 13 vai 14 gadi, kad tēvs zīmējis Madlienas pagastmājas ēku, tāpēc viņam šķita īpaši būtiski, vērtējot studentu darbu, pievērst uzmanību studentu attieksmei pret šo ēku, substanci, ko radījis arhitekts. Vērtējot studentu idejas, arhitekts ņēma vērā arī reālās iespējas tās īstenošanā dzīvē, oriģinalitāti, spožumu.

O. Atslēdžiņš pēc prezentāciju noklausīšanās atzina, ka viņam bija ļoti interesanti redzēt un dzirdēt, kā jaunie studenti „ar skatu no malas” raugās uz pagastmājas nākotni. „Studenti šo ēku saredz kā Madlienas simbolu un centru, tās arhitektūras dēļ to uzskata par reprezentablu, unikālu, tā piesaista uzmanību. Viena no studentēm pat atklāja, ka kādreiz viņa ir braukusi caur Madlienu un viņai prātā palikusi tieši šī lielā ēka centrā,” saka O. Atslēdžiņš. „Studenti savos darbos minēja, ka ir

jāpapildina ēkas funkcijas, lai tajā varētu darboties visu paaudžu cilvēki. Mani uzrunāja jauniešu ideja attīstīt ēkas pagrabstāvu un to izgaismot, kā arī par betona terases ierīkošanu pie ēkas centrālās ieejas. Tā kā tā ir dienvidu puse, karstuma un sausuma dēļ nekādus apstādījumus tur nav iespējams izveidot. Šāda terase būtu labs risinājums,” uzskata O. Atslēdžiņš. Pagasta pārvaldes vadītājs atklāj – ja pašvaldība nolems ēku paturēt savā īpašumā un attīstīt, atsevišķas konkursā paustās jauniešu idejas noteikti varētu ņemt vērā.

Pēc žūrijas vērtējuma Pateicību par dalību konkursā saņēma komanda „Pingvīni kažokā”, kā arī „Team Drem”, 3. vieta – „Stabili”, savukārt 1. un 2. vietu dalīja komandas „L'EQUIPE FRANCAISE” un „MAD-LINE”. Abas uzvarētājkomandas saņēma arī saldu Madlienas pagasta pārvaldes spec-

balvu. Pie balviņām tika arī studente no Francijas – Helene Prouzeau, kā arī drosmīgais madlienietis Mārtiņš, kurš puda viedokli par to, kādi jautājumi Madlienā būtu jārisina.

Konkursu „Ģeniators” organizē Rīgas Tehniskās universitātes Arhitektūras un pilsētplānošanas fakultātes Studentu pašpārvalde un Jauno arhitektu klubs. Jauno arhitektu kluba pārstāvis Matijs Babris informē, ka konkurss „Ģeniators” notiek jau septiņus gadus, šoreiz pulcējot dizaina un arhitektūras studiju studentus 13. reizi: „Lielākoties konkurss notiek Rīgā, un studentiem ir jārisina kādas ielas vai telpas problēma, šoreiz bija citādi – nonācām kādā no reģioniem.”

Ogres novada pašvaldība sadarbību ar RTU uzsāka 2015. gada maijā, kad tika noslēgts sadarbības līgums. Pašvaldība ar RTU vadības atbalstu jau ir iesaistījusi šīs augstskolas Arhitektūras un pilsētņēmniecības arhitektu profesionālo studiju studentus priekšlikumu izstrādē vairāku nozīmīgu Ogres pilsētas objektu attīstībai, tostarp Ogres pilsētas centra pilsētvides ainavas, autotransporta un gājēju tuneļu izbūves un vēl citu objektu attīstības koncepcijas izstrādē. Nākamais studentu pasākums, studentu plenērs, Madlienā notiks no 20. līdz 25. augustam, kad studenti visu nedēļu dzīvos Madlienā, aptaujās vietējos iedzīvotājus un viesus, mēģinot identificēt galvenās problēmas, un radīs idejas to novēršanai, priekšlikumus Madlienas centra telpiskajai attīstības plānošanai un iedzīvināšanai.

Avots: *ogresnovads.lv*

Labs darbs, kas padarīts

Vairākus gadu simtus mūsu dižākie koki ir pārdzīvojuši gan dabas, gan cilvēka radītas likstas. Tos lauzašas vētras, spēruši zibeņi, noēnojuši jaunāki koki, spridzinājuši un dedzinājuši cilvēki. Mēs, 21. gadsimta cilvēki, varam senajiem kokiem palīdzēt dzīvot vēl vairākus gadsimtus un sastapties ar mūsu bērniem un mazbērniem.

Dižkoku atbrīvošanu Latvijā 1976. gadā uzsāka Imanta Ziedoņa DAGeri (Dižkoku atbrīvotāju grupa), iesaistoties mežkopim Staņislavam Saliņam un dabas pētniekam Guntim Eniņam. Paralēli aktīvam dabas vērtību apzināšanas darbam kopš 1997. gada DAGeru iesākto turpina Dabas retumu krātuve.

Guntis Eniņš sarakstījis grāmatu „Nezināmā Latvija”. Tajā atrodama informācija gan par maz zināmiem kokiem, gan alām, avotiem un daudziem

citiem brīnišķīgiem apskates objektiem tepat Latvijā. (Grāmatā lasāma informācija arī par Madlienas pagasta dižajiem kokiem.)

„Gribu iedegt liesmu jaunai kustībai, iešūpot, ievibrēt dvēseļu stīgas ar apziņu, ka zemnieku tautai ārpus Rīgas bija dzimtu pamati un dvēseļu saknes, kur lido ligzdot māju bezdelīgas kā domas. Ja māju nav, ir vēl koki kā pēdējā saikne starp mūžību, laiku un tevi,” tā raksta Guntis Eniņš.

Tā nu mēs, kultūras nama darbinieki

(Anita Zaica, Sarmīte Āboliņa, Aija Riduze, Jānis Markovskis) un pagasta pārvaldes darbinieki (Daiga Kļaviņa, Helmutis Brencēns, Mārtiņš Mežajevs, Raimonds Mārtiņš, Edmunds Mārtiņš), iedvesmoti, pacilātā garastāvoklī, 21. martā devāmies sakopt vienu no mūsu pagasta dižozoliem pie „Zēžu” mājām. Mums visiem bija prieks un gandarījums par paveikto. Paldies kolēģiem par darbu, kā arī šoferītim Jurim Savickim, kas mūs izvizināja. Paldies at-

saucīgajam saimniekam Edgaram Boļšakam (dižozols aug Edgara Boļšaka īpašumā), kurš piekrita mūsu cēlajai idejai – atbrīvot dižozolu no krūmiem. Paldies skolotājai un Madlienas pagasta vēstures zinātnīgai Klavdijai Bušai, kura iedvesmoja šim darbam.

Mums visiem kopā izdevās!

Ja ir vēl kāds dižkoks, kurš raud pēc palīdzības, droši zvaniet pa tālruni 65039166 vai 22425553. Iespēju robežās darīsim atkal kādu labu darbu!

Cieņā – Madlienas kultūras nama vadītāja Elīna Ratmeistere

Valodu nedēļas pasākums „Neklātienes ceļojums uz...”

Februāris ir dzimtās valodas un pasaules valodu mēnesis. Valodu nedēļas pasākums šogad notika vēlāk nekā citus gadus – 8. martā, bet tas pulcēja lielus un mazus pārbaudīt savas zināšanas un atmiņā palikušo par valstīm, iespaidīgiem kultūrvēsturiskiem objektiem, slavenībām, dažādiem mūzikas stiliem un, protams, par valodām – skolā mācītajām svešvalodām, dzimto valodu, naudas vienībām, valstu atpazīstamības zīmēm, kā arī par sasveicināšanos un citām pieklājības frāzēm pasaulē. Domāju, ka 25 skolēnu 5 jauktajām komandām bija ko pasvīst, jo ierobežotā laika intervālā vajadzēja tik daudz atcerēties, uzrakstīt, atpazīt... Vislabāk veicās 1. komandai. Varēja iegūt 111 punktus, viņi ieguva 83 punktus. Arī pārējās komandas bija tuvu šim rezultātam. Grūtības gan viktorīnas dalībniekiem, gan 7. stundā zālē esošajiem sagādāja Lietuvas prezidentes Daļas Gribovskaites, gan Čehijas Kārļa tilta Prāgā atpazīšana. Neuzminēja neviens. Pasākumu vēl interesantu un dzīvāku radīja „viesmākslinieki” no Taizemes, Krievijas, protams, no Latvijas arī. Nu visi uzzināja un uz skatuves ieraudzīja mūsu viešņu no Taizemes – Fufu. Viņa atklāja taju zemes kultūru – deju, dziesmu, tērpu, valodu; meiteņai palīdzēja noskaņu radīt 10. klases skolnieces, kuras ļoti tuvu oriģinālam izpildīja kādu taju deju. Zālē iestājās klusums, visi ar acīm un ausīm dzīvi sekoja šim priekšnesumam. Ovācijas izpelnījās arī 11. klases skolēni, kuri iejutās kā krievu estrādes mākslinieki un latviešu „Eolikas” atdarinātāji. Ska-

ļi skanēja aplausi Raimonda pietupieniem, izpildot slaveno „Krokodila Genas” dziesmu. Paldies par skanīgajām melodijām, par atjautīgajām atbildēm, par pacietību divu stundu garumā.

Protams, mēs, skolotājas, ļoti vēlējamies, lai zālē būtu klusāks, lai skaļo saucienu būtu mazāk, bet patīkami, ka skolēni tomēr tik daudz zina un interesējas arī par notiekošo pasaulē, ne tikai Latvijā. Alfabētus – latviešu, krievu, angļu – gan vajadzētu zināt katram, ne tikai viktorīnas dalībniekiem. Paldies žūrijai – 12. klases meitenēm, skolotājai Z. Saulītei par 2. daļas pasākuma vadīšanu, skolotājām V. Jēkabsonei, A. Karasevai, I. Bonderei, I. Mežajevai, M. Karņickai par jautājumu sagatavošanu un noformēšanu. Paldies E. Mežajevam par tehnisko nodrošinājumu. Paldies skolas direktoram E. Viņķim par sagādātajiem saldumiem, kas ne tikai iederējās pasākumā, bet ļoti labi pirms skolēnu brīvlaika.

Silvija Tutāne

Popiela „Latvijas Zelta dziesmas”

Šī gada 9. martā Madlienas vidusskolā norisinājās interesants pasākums „Popiela”. To vadīja divi atraktīvi jaunieši – Ketija Povha un Rainers Brikmanis. Šajā pasākumā katra klase bija padomājusi par savu „zelta” dziesmu.

Madlienas vidusskolas skolēni no 5. līdz 12. klasei priecēja skatītājus un skolas biedrus ar dažādiem priekšnesumiem. Tie bija rūpīgi pārdomāti. Uz klausot apmeklētāju viedokli, secinājām, ka ar katru gadu šis pasākums iepriecina arvien vairāk. Skolēni cenšas un vēlas, lai tiktu pie kādas no godalgotajām vietām, lai būtu lepnums par paveikto. Katra klase cīnījās par galveno balvu – ceļojošo popielas kausu. Klašu priekšnesumus vērtēja žūrija – pozitīvie Madlienas vidusskolas absolventi – Linda Iraids, Dana Krēsliņa, Dzintars Iljins, Kaspars Kurpnieks un Gusts Pozņakovs. Uzvarētāju noteikt bija ļoti grūti. Ikkatra klase bija pastrādājusi godam! Šogad Madlienas vidusskolā viesojās Suntažu vidusskolas skolēni, kas bija sagatavojuši priekšnesumu ar savu „zelta” dziesmu – grupas „Eolika” izpildīto „Pasaule, pasaulīt”, kas patīkami iepriecināja pasākuma apmeklētājus.

Pēc deviņiem aktīviem un iespaidīgiem priekšnesumiem žūrija pasludināja pirmo trīs vietu ieguvējus: 1. vietu un ceļojošo popielas kausu ieguva 10. klases skolēni, viņu „zelta” dziesma bija grupas „Tranzīts” dziesma „Kailie sapņi”. 2. vietu – 11. klases skolēni ar „Prāta Vētras” dziesmu „Ziema”, un 6. klase izcīnīja 3. vietu ar dziesmu „Zilais Karbunkulis”. Katru gadu, pateicoties šim pasākumam, klases apvienojas, lai radītu ko unikālu, un pierāda, cik visi skolēni var būt uzņēmīgi un radoši jaunieši.

Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena

Padomju Savienības okupācijas režīms savos pastāvēšanas gados Latvijas vēsturē ir ierakstījis daudzas melnas un traģiskas lappuses. 1949. gada 25. marts ir viena no tādām, kad bez tiesas sprieduma, bez jebkādiem apsūdzības aktiem padomju režīms deportēja no Latvijas uz Sibīriju vairāk nekā 42 tūkstošus nevainīgu cilvēku. Daudzu māju durvis tika atvērtas ar

zābaku spērieniem, un mazus bērnus kopā ar mātēm, tēviem, brāļiem, māšām un vecvecākiem sasēdināja lopu vagonos, lai vestu svešumā. Tajās tālajās dienās savu moku ceļu uz tālajiem Krievijas ziemeļu apgabaliem uzsāka arī 138 Madlienas pagasta iedzīvotāji. Komunistiskais režīms vardarbīgi sagrāva daudzu cilvēku likteņus. Daudzi nomira ceļā, citi neizturēja necilvēcī-

gos apstākļus un palika uz mūžiem aukstajā Sibīrijas zemē.

24. martā arī mūsu pagastā notika Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienai veltīti pasākumi. Pie piemiņkļa brīvības cīnītājiem kapu kalniņā tika nolikti ziedi, aizdegta svecītes to cilvēku piemiņai, kuri savas dzīves lielāko daļu pavadīja svešumā, kā arī daudzi gāja bojā. Pēc tam Madlienas bibliotēkā represijās cietušie pagasta iedzīvotāji kavējās atmiņās par izsūtījumā piedzīvoto un pārdzīvoto un klausījās dziesmas mūziķa Jāņa Žagariņa izpildījumā.

Pirmklasnieces panākumi reģionālajā skatuves runas konkursā

1.a klases skolniece Patrīcija Anna Rone šā gada 7. martā piedalījās Latvijas izglītības iestāžu skatuves runas konkursā Vidzemē, kas notika Madonā, un guva izcilus panākumus, iegūstot I pakāpes diplomu. Patrīcija savu talantu atklāja, runājot H. Dorbes dzeju un prozu no I. Indrānes „Tīpsis, Tīpsis un Tedis”.

Kas jādara, un kā var gūt tik labus panākumus? Patrīcija atzīst, ka viņas lielākais palīgs bija mamma Liēna Rone, kura mācīja, kā izteismīgāk dzejoli un prozu deklamēt, ka nevar steigties, jārunā skaļi un pārlicinot. Mamma arī devās meitai līdzī uz konkursu un bija labākais balsts un uzmundrinātāja. Patrīcijai sākumā bija liels uztraukums, taču pamazām viņa nomierinājās. Meitene uzstājās trešā pēc kārtas. Tas bija labi, jo jutās jau mierīgāka un pēc uzstāšanās vairs ne par ko nebija jāuztraucas. Uzzinot

rezultātus, abas ar mammu bija ļoti priecīgas un pie opja Madonā ieturēja svētku pusdienas.

Patrīcija klasē ir gudra un apzinīga skolniece. Meitenei patīk rēķināt un lasīt. Brīvajā laikā labprāt skatās romantiskas filmas, spēlējas ar mazo brālīti Kristeru. Patrīcija mācās K. Kažociņa Madlienas Mūzikas un mākslas skolā, apgūstot vijoles spēli. Apmeklē deju kolektīvu „Lienīte”. Patīk krievu valoda, un labprāt dodas uz krievu valodas pulciņu.

Meitenes mīlākais ēdiens ir makaronu pienu zupa. Garšo saldumi, bet īpaši šokolādes saldējums. Patrīcija kopā ar ģimeni ir apceļojusi Latviju, ir bijusi arī Lietuvā un Igaunijā.

Lai arī turpmāk Patrīcijai veicas konkursos, lai ģimene ir lielākais balsts un palīgs!

Patrīciju uzklauzīja Zinta Saulīte

Latvija – mana dzimtene

Alta Silīņa 9.kl.

Mana Latvija ir skaista visos gadalaikos, krāšņa savā rotā gan baltajā ziemā, gan pavasara skurbumā, gan vasaras puķu bagātībā, gan rudens krāsu virpulī. Manai tēvzemei ir savs vēstures stāsts, prieki un sāpju brīži, tradīcijas un svētki. Kas būtu mūsu dzimtene bez kokiem? Pie katras mājas aug un dižojas kāds koks vai to audzes, un katram ir savs stāsts, tikai tas jāprot saklausīt. Dažkārt stāstus veidojam mēs paši – cilvēki.

Šoreiz skaistas un jaukas domas savai Latvijai ir veltījuši 7.a un 8.a klases skolēni, tekstus papildina 9.a klases skolēnu zīmējumi.

Kas manu tautu dara stipru

Mēs, latvieši, esam stipra tauta. Tādu to dara mūsu skaistā zeme – pilsētas un lauki, gadalaiki un cilvēki. Latvijā ir krāšņa daba, tādas nav nekur citur pasaulē. Tieši gadalaiki ir lielākais skaistums. Pasaulē nav nemaz tik daudz valstu, kurās var baudīt balto ziemu un redzēt krāšņo rudeni, gaidīt mierpilno pavasari un piedzīvot silto vasaru. Piemēram, ziemā, ja ir daudz sniega, mēs ar brālēnu vienmēr izdomājam, ko darīt – vai nu iet slēpot, slidot vai velt lielas sniega pikas. Bet, ja sniega nav, tad var teikt, ka ziema nav izdevusies. Nelaimīgi tie bērni, kuri dienvidu zemēs sniegu nemaz nav redzējuši.

Pavasari jau pirmajās siltajās dienās es dodos ārā, pētu skaistos sniegpulkstenīšus un ar nepacietību gaidu vasaru. Tad katru dienu eju ārā un atpūšos no skolas, veicot visādus darbus, spēlējot dažādas spēles un darot arī blēņas. Rudenī atkal jāsāk iet uz skolu un jāmācās.

Latvija ir stipra varonīgās vēstures dēļ. Pirms vairākiem desmitiem gadu padomju okupācijas laikā cilvēki piedzīvoja izsūtīšanu no savas zemes. Tās laikā izveda tūkstošiem latviešu, bet pēc vairākiem gadiem atgriezās tikai neliela daļa. Tas bija liels zaudējums mūsu zemei.

Latvieši vienmēr ir cīnījušies par savu valsti, un mūsu senči ir pierādījuši, ka var aizstāvēt tēvzemi. Pēc ilgiem okupācijas gadiem Latvijā tika atjaunota neatkarība, tad es vēl nebiju piedzimis. Tagad mēs, jaunā paaudze, dzīvojam brīvā valstī.

Latviju stipru dara arī mūsu skaistie saulgriežu svētki – Ziemassvētki, Līgo, Lieldienas, Miķeļi. Tad satiekas radi un atbrauc ciemos tie, kas dzīvo ārzemēs. Manā ģimenē uz svētkiem sanāk kopā radi no visas Latvijas. Tiek klāts viens liels galds, pie kura mana ģimene un ciemiņi nosvin svētkus, parunājas un pēc pāris dienām dodas katrs uz savām mājām.

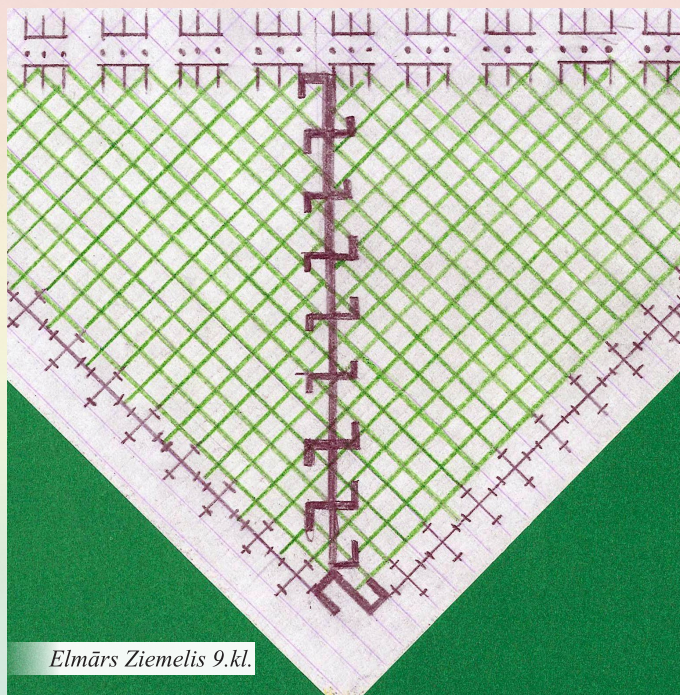
Ilgonis Vēzis, 7.a kl.

Mana mīļākā koka stāsts

Man patika Andreja Upīša stāsts „Sūnu Ciema zēni”, kuru lasījām 6. klasē. Jau pats sākums bija intriģējošs, jo rakstnieks paziņoja, ka par senajiem laikiem viņam pastāstījis akmens, avots un trīsszūburu ozols. Šis koks man likās visnoslēpumainākais. Šķita, ka ozols glabā daudz noslēpumu un stāstu. Vienu no tiem koks atklāja rakstniekam, un nu to zinām mēs visi. Arī es ļoti mīlu kokus, man patīk zem tiem pasēdēt un pasapņot par nākotni vai pārdomāt jau notikušo.

Manā ģimenē diezgan ilgu laiku pastāv kāda tradīcija. Kad pasaulē ienāk kāds jauns ģimenes loceklis, mēs viņam par godu iestādām koku. Bet tā nav joka lieta, šis pasākums ir gan jautrs, gan nopietns. Katrs augošais koks stāsta par savu cilvēku, viņa dzīvi, piedzīvojumiem, priekiem un bēdām.

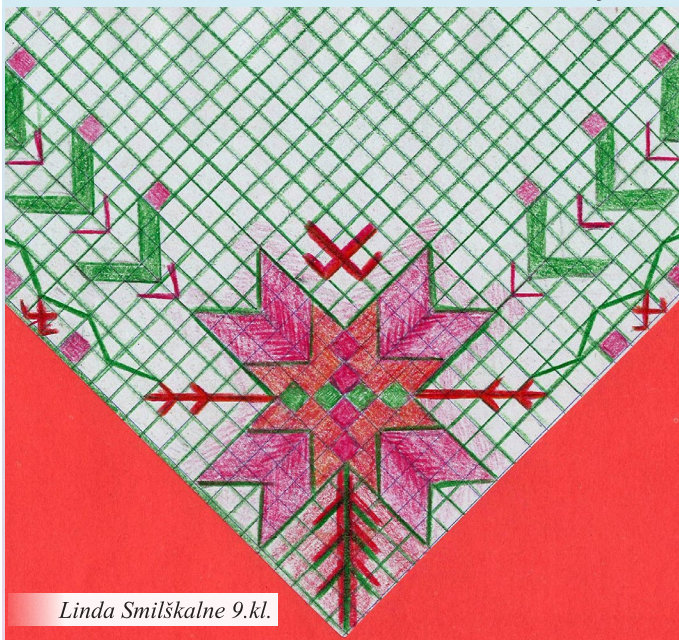
Mans koks ir dekoratīvā priede, tā ir maza un apaļa. Atceros, kad biju pavisam maza, es biju garāka par priedīti. Bet nu koks mani ir pāraudzis. Tas atrodas pie dīķa un

Elmārs Ziemeļis 9.kl.

Latvija – mana dzimtene

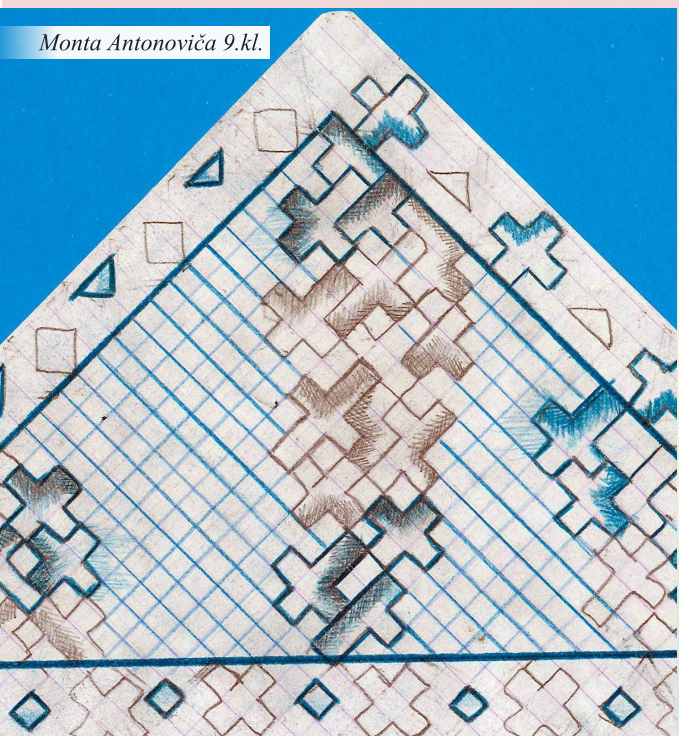
Linda Smilškalne 9.kl.

mammas siltumnīcas. Priedīte aug daudz ātrāk par mani, bet esam vienaudzēs. Man bija trīs gadi, kad kociņu stādīju. Priedīte bija pavisam maziņa, to varēju paņemt plaukstā. Tai bija viens vienīgs zariņš. Nu jau manai priedītei ir čiekuri.

Ne tikai man ir koks, bet arī mammai, vecākajai māšai un brālēnam, un, izrādās, arī vecākajiem dzimtas pārstāvjiem. Koki atrodas pie mūsu mājas. Brālēna Emīla koks ir pilādzis, mammas – ozoliņš, mazākajai māšai ļoti patīk arī mammas koks. Tam jāglabā divu cilvēku stāsti. Vecākajai māšai ir milzīga egle. Kad biju mazāka, man no tās bija bail, bet nu bailes esmu pārvarējusi.

Mūsu dzimtai koku stādīšana ir mīla tradīcija. Ir jauki iestādīt koku. Tas paliks uz šīs zemes un atgādinās par mani nākamajām paaudzēm.

Katrīna Ivonna Fišere, 8.a kl.

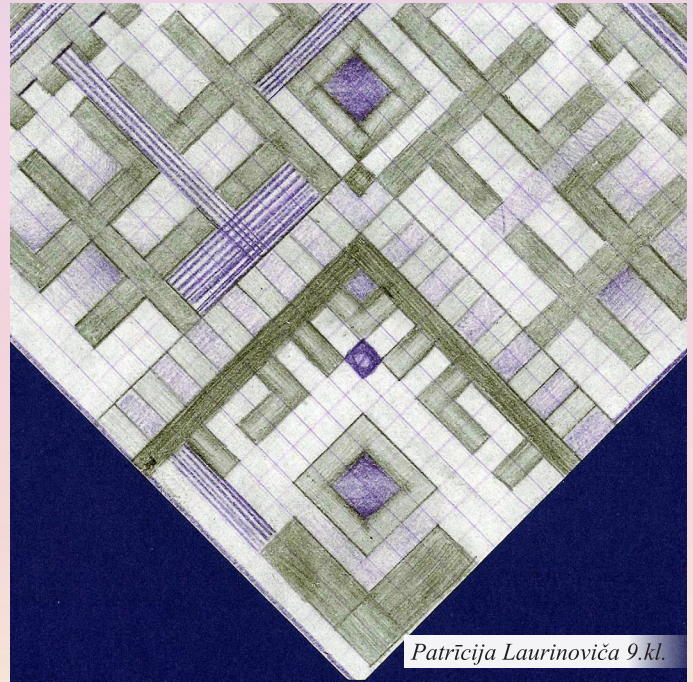
Monta Antonoviča 9.kl.

Mana mīļākā koka stāsts

Uz šīs planētas cilvēki nedzīvo tik ilgi kā koki, akmeņi un ūdens. Arī tautasdziesmā ir teikts: „Ūdentiņis, akmentiņis – / Tie dzīvoja saules mūžu.”

Kad lasīju Andreja Upīša stāstu „Sūnu Ciema zēni”, iztēlojos, kā izskatījās manas dzīvesvietas apkārtnē pirms vairāk nekā trīs simt gadiem. Sāku uzmanīgāk vērot savas mājas apkārtni – meža stūrīti, pļavas, vecos kokus, diķīti, pamanīju, kādi putni un zvēriņi dzīvo. Saprātu, ka arī man apkārtnē ir lietas, kas varētu pastāstīt senus notikumus, ja tikai es saprastu to valodu.

Tomēr ir kāds koks pie manas mājas, kura stāstu zinu un par to arī vēlos pastāstīt. Tas ir vecs ozols, kas augs joprojām vēl ilgi pēc mums un pat pēc nākamajām paaudzēm. Kad es apskauju šo koku, iegūstu lielu enerģiju un spēku un uzreiz vēlos iet un darīt kaut ko labu un noderīgu. Šis ozols auga mežā līdz tam laikam, kamēr mans vectēvs uzcēla mūsu māju, kurā tagad dzīvojam. Vectēvs izcirta vairākus

Patrīcija Laurinoviča 9.kl.

kokus, bet atstāja dažus skaistākos – kļavas, bērzus un šo vienu ozolu. Viņam dižais koks ļoti patika, tāpēc to atstāja. „Šāds ozols ir skaists retums,” vectēvs teica.

Ar koku saistās dažādi notikumi. Tajā ir iespēris zibens, un no tā laika stumbrā ir palikusi rēta, ozolā ir bijušas šūpoles, kuras kalpoja diezgan ilgi. Atceros, kā tajās šūpojos, kad biju vēl pavisam mazs. Šūpoles kādās Lieldienās uzstādīja mans tētis. Pēc tam mēs ar brāli tur gājām šūpoties bieži. Man patika tur sēdēt un izfantazēt dažādas lietas.

Ozols ir piedzīvojis gan mūsu ģimenes priekus, gan bēdas. Šis koks izsūc visu negatīvo un ļauno no manis un dod pozitīvo un visu labo. Koks man un ģimenes locekļiem nozīmē ļoti daudz, un būtu ļoti žēl to zaudēt. Bez šī ozola es būtu izaudzis citāds.

Es ceru, ka mūsu ozols piedzīvos vairākas nākamās paaudzes un nodzīvos ilgu koka mūžu.

Krišs Bičevsiks, 8.a kl.

Vingrošanas svētki „Rakstu raksti” pirmsskolā „Taurenītis”

Ko Jūs darāt pirms savas dzimšanas dienas? Droši vien domājat, ko aicināt ciemos, kā tērpties, kādi pārsteigumi un prieki būtu vēlami. Bet ko darīt tad, kad mūsu valstij tuvojas liela jubileja? Mēs visi esam tās daļiņa, tātad svētki būs arī mums. Ko mēs varētu savai valstij uzdāvināt? Šogad vingrošanas svētki, kas notika 28. martā, ieskandēja Latvijas simtgadi. Katra grupa parādīja priekšnesumus, vingrojot un veidojot rakstus latviešu tautasdziesmu un dziesmu pavadījumos.

Kopā ar Sprīdīti (skolotāja Aelita Lazdiņa) un Lienīti (skolotāja Vinita Mūrniece) devāmies tālajā ceļā uz Rīgu, lai pavērotu, kā galvaspilsēta sāk posties savai simtgadei. Lai ceļā būtu jautrāk, Sprīdīti un Lienīti pavadīja „Pienenītes” grupas bērni un skolotāja Sarmīte Ozoliņa ar nīprajiem bundziņkiem.

Pēc tam ceļš vijās gar māju, kurā mīta „Magonītes” grupas jautrie zaķēni ar zaķu mammu (skolotāja Elita Jēkabsons) un labsirdīgais suns (skolotājas palīdzēja Inguna Ozerinska).

Kādu gabaliņu gājuši, Sprīdītis un Lienīte nonāca pļavā, kurā zumēja čaklās bitītes no „Zvaniņa” grupas kopā ar skolotāju Daigu Ozolu.

Kad pienāca pusdienas laiks, Sprīdītīm ļoti gribējās atpūsties. „Vizbulītes” grupas bērni kopā ar skolotāju Māriti Dzalbu un skolotājas palīdzi Tatjanu Pjatuņinu atveda miedziņu ar miega vilcieniņu.

Labi atpūtušies, abi ceļinieki devās tālāk. Sprīdītis un Lienīte priecājās par Latvijas skaistajām pļavām, zilajiem ezeriem un augstajiem kalniem. Tā viņi

nonāca pie diža meža, par kura bagātību jūsmeja „Saulespuķes” grupas bērni un skolotāja Rudīte Struka.

Sprīdītis kļuva arvien nepacietīgāks, dzirdot tālumā jautras skaņas, bet, lai nokļūtu galvaspilsētā, vēl va-

jadzēja pāriet pār rožu pļavu kopā ar „Pīpenītes” grupas bērniem un skolotāju Ingu Lazdiņu.

Nu beidzot Sprīdītis ar Lienīti nokļuva Rīgā:

„Rīga, Rīga, staltā Rīga,
Kas tev staltu darināja?
To darīja čakli ļaudis,
Pakavoti kumeliņi.”

Ceļinieki priecājās par Rīgas augstajiem torņiem un zelta gaiļiem, par izrotāto pilsētu. Cik dažādi raksti rotā pilsētu! Liels bija pārsteigums, uzzinot, ka šos rakstus var arī izdejojot. To parādīja „Taurenīša” darbinieki, dejojot ar krāsainām organzas auduma joslām.

Par aktīvo gatavošanos svētkiem visi saņēma pārsteiguma balvas un pateicības.

Skolotāja Vinita Mūrniece

EKO Diena Madlienā

Lēnām ir atnācis pavasaris, tas ir aktīvs vides sakopšanas laiks, kad ar pirmajiem saules stariem cilvēki steidz uzkopt un kārtot piemājas teritoriju. Atkritumu apsaimniekotājs „Ķilupe” piedāvā iedzīvotājiem, uzņēmumiem un pašvaldības iestādēm ērti un bez maksas atbrīvoties no nolietotas elektrotehnikas un šķirotiem atkritumiem.

Nolietota sadzīves elektrotehnika ir videi kaitīgie atkritumi, un šos priekšmetus nedrīkst mest sadzīves atkritumu konteineros. Minētās iekārtas satur sastāvdaļas, kas, nonākot vidē vai saskarē ar cilvēku, var būt ļoti kaitīgas.

2018. gada 25. un 26. aprīlī no Madlienas pagasta iedzīvotājiem bez maksas tiks pieņemta visdažādākā nolietota sadzīves elektrotehnika – televizori, ledusskapji, veļasmašīnas, trauku mazgājamās mašīnas, datori un monitori, radioaparāti, mūzikas centri, magnetolas, telefoni, putekļusūcēji, gludekļi, fēni, tējkannas, blenderi un cita mazā virtuves sadzīves tehnika, mobilie telefoni un to lādētāji utt. Atgādinām, ka nolietotās elektropreces nedrīkst būt izjauktas, t.i., piemēram, ledusskapim jābūt ar kompresoru, televizoram ar kineskopu, attiecīgi datoram ar mātes plati utt.

Tāpat SIA „Ķilupe” bez maksas piedāvā no iedzīvotājiem savākt šādus jau iepriekš sašķirotus un iepakotus atkritumus:

- makulatūru (grāmatas, avīzes, žurnāli);
- PET pudeles;
- dienasgaismas spuldzes;
- baterijas;
- stikla pudeles un burkas.

Nolietotās elektrotehnikas un šķirotu atkritumu izvešana Madlienā tiks nodrošināta 2018. gada 25. un 26. aprīlī ar „Ķilupe” transportu un darbaspēku, piebraucot pie katra klienta individuāli. Izvešana iepriekš jāpiesaka SIA „Ķilupe” pa tālr. 65071222, 29104053 vai sūtīt e-pastu ar pieteikumu „EKO Diena” uz kilupe@gmail.com.

Ar cieņu,
SIA „Ķilupe”

SIA "ĶILUPE" piedāvā iespēju **ĒRTI un BEZ MAKSAS** atbrīvoties no **makulatūras, stikla iepakojuma un nolietotas elektrotehnikas.**

2018. gada 25.-26. aprīlī no iedzīvotājiem bez maksas tiks pieņemta visdažādākā nolietota sadzīves elektrotehnika:

- televizori, ledusskapji;
- veļasmašīnas, trauku mazgājamās mašīnas;
- blenderi u.c. mazā virtuves sadzīves tehnika;
- datori, monitori;
- radioaparāti;
- mūzikas centri, magnetolas;
- telefoni, mobilie telefoni;
- putekļusūcēji, gludekļi, fēni;
- jebkas, kas darbojas ar elektrību vai baterijām.

Vai zināji, ka:

atkārtoti pārstrādājami ir 85-97% no nodotās elektroiekārtas?

Avots: zaiba.lv

SVARĪGI!!!

Avīzes, žurnāli, grāmatas jāsasien saīnos vai jāsaliek kastēs

Elektroiekārtas nedrīkst būt izjauktas!

Stikla pudeles un burkas jāsaliek kastēs vai maisos

Pakalpojums tiks nodrošināts bez maksas, ar SIA "ĶILUPE" transportu un darbaspēku, piebraucot pie katra klienta individuāli.

Pieteikties "Eko dienai" var:

kilupe@gmail.com
ar norādi "Eko diena"

65071222, 29104053

Traktortehnikas īpašnieku ievērbai! Valsts tehniskās uzraudzības aģentūra atgādina, lai piedalītos ceļu satiksmē, t.sk., arī pirms pavasara darbu uzsākšanas, traktortehnika un tās piekabes jāsigatavo un jāuzrāda ikgadējai tehniskajai apskatei. Apskates laikā vadītājam jābūt līdzī derīgai atbilstošas kategorijas traktortehnikas vadītāja apliecībai, tehnikas reģistrācijas apliecībai un jābūt derīgai OCTA polisei. Par Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras sniegtajiem pakalpojumiem varēs samaksāt TIKAI ar bezskaidras naudas maksājumu. Tālrunis 2648666, 25639696 vai www.vtua.gov.lv

Traktortehnikas un tās piekabju ikgadējās valsts tehniskās apskates laiki un vietas

Ogres novadā 2018. gadā

Novads/Pilsēta(pagasts)	Datums	Laiks	Datums	Laiks	Norises vieta	
Ogres	Ciemupe	19.03.	11:00	09.04.	11:00	Daugavpils iela 3a
	Lauberes pag.	21.03.	11:00	16.04.	11:00	"Kalnzaki"
	Madliena	06.04.	09:00	02.05.	11:00	"Madliena 2" darbnīcas
	Jugla	11.04.	11:00	09.05.	11:00	Cūku ferma "Putnini",
	Suntaži	11.04.	13:00	09.05.	13:00	Pagasta pārvalde "Tautas nams"
	Krape	07.05.	11:00	30.05.	11:00	Krapes pagasta pārvalde
	Ogresgals	23.03.	09:00	20.04.	09:00	"Dzirkali"
	Meņģele	19.04.	11:00	18.05.	11:00	Meņģeles "Pagastmāja"
	Taurupe	27.04.	09:30	25.05.	09:30	Bērzu 6, Taurupes pagasta pārvalde
	Līčupe	27.03.	13:00	25.05.	12:00	P4 šosejas, laukumā
Ķeipene	18.05.	09:30	18.06.	11:00	"Remontdarbnīcas"	

KULTŪRAS NOTIKUMI MADLIENAS KULTŪRAS NAMĀ

Informācija: 65039166; 22425553
e-pasts: elina.ratmeistere@ogresnovads.lv

7. aprīlis – plkst. 14.00 **Sadancis „Kas tur mežā brakšķināja”**

Piedalās:

- Madlienas kultūras nama pirmsskolas bērnu deju kolektīvs „Lienīte”,
- 4 kl. Madlienas vidusskolas deju kolektīvs „Lienīte”,
- Ikšķiles kultūras nama pirmsskolas bērnu deju kolektīvs „Spolīte”,
- Tīnužu tautas nama pirmsskolas bērnu deju kolektīvs „Upīte”,
- Krustpils kultūras nama pirmsskolas bērnu deju kolektīvs „Pastalnieki”

8. aprīlis – plkst. 14.00

Gailišu pagasta Uzvaras amatierteātra izrāde

Robērs Tomā

„8 mīlošas sievietes”

Režisors Uģis Donerblics

Ieeja 2 EUR

12. aprīlis – plkst. 19.00 –

Mākslas filma

„Kriminālās ekselences fonds”,

Ieeja 3 EUR.

13. aprīlis – plkst. 10.00 – Cirks.

Klaunu šovs „OKI-DOKI”,

Ieeja 1,50 EUR.

18. aprīlis – plkst. 14.00 –

Senioru pavasara balle

22. aprīlis – Sporta deju festivāls

26. aprīlis – plkst. 19.00 – Dokumentālā filma

„Turpinājums”,

Ieeja 2 EUR.

Pasākumi Madlienas vidusskolā

9.–13. aprīlis Tematiskā nedēļa

23.–27. aprīlis Skolēni piedalās Lielajā talkā
(no plkst. 13.00)

26. aprīlis Mīklu konkurss „Darbosimies kopā” 1.–4.klašu skolēniem

3. maijs Baltā galdauta svētki
„Latvju godi”

Madlienas vidusskolas
vēstures grāmatu

„Mana Madlienas vidusskola”

var iegādāties Madlienas
vidusskolā par Ogres novada
pašvaldības apstiprināto
grāmatas pašizmaksas cenu
13,77 EUR
laikā no plkst. 8.00 līdz 15.00.

Tālr. informācijai: 65039158

18. aprīlī plkst. 14.00

Madlienas kultūras namā

SENIORU PAVASARA BALLE

Līdzīgi ņemsim:

- Kādu skaistu, mīlu, pavasarīgu cepuri (jo pasākuma gaitā būs konkurss „Skaistākā pavasara cepure”)
- „Groziņus” ar kaut ko garšīgu
- Un pavasarīgi labu omu

Lūdzam pieteikt transportu Madlienas pagasta pārvaldē
vai pa tālruni 65039185

Līdzjūtības

Miers mūžīgais ir tuvu mājām gājis
Un savu daļu paņēmis ir līdz.

Viss ir tāpat, tik kādas mājas logā
Vairs spuldzes gaismu neieraudzīs rīts.
(N. Dzirkale)

Izsaku līdzjūtību mūsu mājas „Atpūtas” kaimiņam
Kirilam Sedojam, brāli mūžībā pavado.

Jānis Iljins

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.
Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Atbildīgais par izdevumu-Mareks Liepa, tekstu korektore-Zinta Saulīte. e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvais izdevums pieejams internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.

